

Els animals parlants.

**Obra realitzada per a l'extraescolar de Teatre
a l'escola Baloo.
Curs 2016-2017.**

Personatges.

Bruixa bona (Martina)

Princesa ninja (Lucía)

Obrer (Nael)

Reina dolenta (Aina)

Princesa dolenta (Irati)

Lladre (Gal·la)

Gatet (Elin)

Guepard gran (Jan)

Guepard petit (Jani)

Guepard mitjà (Marco)

Monstre (Bruna)

Escena 1.

(l'**Obrer** està piconant l'acera i para per esmorzar)

Obrer: Ui, quina gana! Viam quina hora és? Si, és bona hora per esmorzar. Mmmm, entrepà de xoriço que bo que és!

(Entren la Bruixa bona i el seu Gatet per una banda i la Princesa Ninja i els seus Guepards per l'altre. Es troben al mig)

Princesa Ninja: Hola bona tarda.

Bruixa bona: Bona tarda.

Gatet: Bona tarda, miau, sóc un gatet que parla, miau.

Princesa Ninja: Ospa, un gatet que parla! Si els meus guepards poguessin parlar que bé que m'ho passaria.

Bruixa bona: És que l'he encantat. Si vols faig un conjur i encanto als teus guepards.

Princesa Ninja: Sí? Si us plau encanta'ls que així jo hi podré parlar.

Bruixa bona: Ai gatet, com era?

Gatet: Afulifú, afulifà que aquests guepards parlin ja!

Bruixa bona: Ah si! Afulifú, afulifà que aquests guepards, parlin ja!

Guepards: Hola, hola!

(L'Obrer torna a la feina, els **guepards** i el **gatet** s'hi han acostat.)

Guepard petit: Ui, quin soroll que fas!

Gatet: Sí, fas molt soroll

Guepard gran: Ni les nostres mestresses poden parlar!

Guepard mitjà: No ens deixes parlar!

Animals: Per què no pares? Fas molt soroll!

Obrer: Jo he d'acabar aquest carrer, que si no el faig us entrebancareu sempre que passeu.

(Els **animals** van amb les seves mestresses)

Guepard petit: L'obrer fa massa soroll, marxem d'aquí.

Guepard mitjà: No es pot dir res entre tant soroll

Guepard gran i gatet: Sí, sí, marxem, aquí no s'hi pot estar.

Princesa Ninja: Ai quina gràcia, mira com s'expressen.

Bruixa bona: I quanta raó que tenen.

Princesa Ninja: Doncs saps què, que us convido a fer un tè al meu castell, veniu amb mi?

Tots: Sí, sí, marxem.

(marxen)

Escena 2.

(Entren la **reina dolenta**, la **princesa dolenta** i el **lladre**.
L'**obrer** està acabant de rematar la feina sense fer soroll).

Princesa Dolenta: Ho ha vist mare? Uns guepards i un gatet que parlen!

Reina Dolenta: Sí, sí que ho he vist, és molt curiós i potser, fins i tot, avantatjós.

Princesa Dolenta: Avantatjós? Però si no són nostres.

Lladre: Tenint-me a mi, tot pot ser vostre ses majestats.

Princesa Dolenta: Què vols dir?

Reina Dolenta: Jo ja ho sé filla meva.

Lladre: Sóc la millor lladre del món mundial i allò que vulgheu us ho puc robar i entregar alteses.

Reina Dolenta: Així que ens podries aconseguir als guepards que parlen?

Princesa Dolenta: I al gatet parlant!

Lladre: El gatet pot ser fàcil, que com a molt esgarrapa, però els guepards se'ns poden menjar.

Princesa i Reina Dolentes: Volem els 3 animals.

Lladre: Espereu, deixeu-me pensar (camina pensativament)

Ah, sí! Podem utilitzar al monstre que li vaig robar al sultà.

Princesa Dolenta: Un monstre! Quina por.

Lladre: No us preocupeu que el tinc ensinistrat.

Reina dolenta: Doncs a què esperem anem-lo a buscar.

Obrer: Ui, em sembla que aquí hi haurà brega. Ves que no m'espatllin el carrer que estic fent.

Escena 3.

(Amb música «The pink panter teme» les dolentes van a cercar al monstre. L'obrer marxarà d'escena o les dolentes van caminant a ritme de la música cercant al monstre. Trobaran al monstre, i caminaran les quatre a ritme de la música fins que aquesta s'acabi).

Escena 4.

(Entra el **Gatet**, a l'escenari estan la **Reina i la Princesa Dolentes**, el **Lladre** i el **Monstre**.)

Gatet: Miau, miau, miau, sóc un gatet.

Miau, miau, miau, molt boniquet.

Miau, miau, miau, puc saltar.

Miau, miau, miau, i puc rodar.

Reina Dolenta: Mireu el gatet, seguim-lo!

Lladre: (Dirigint-se al monstre) No te'l mengis que ens durà on estan els altres animals.

(El gatet va on estan la Bruixa bona i a la Princesa Ninja que estan dormint, els guepards estan amb elles)

Princesa Dolenta: Allà estan!

Reina Dolenta: Filla ajuda'm amb el gatet!

Lladre: Ara monstre agafa als guepards, però sense empassar!
(El monstre d'una queixalada, s'empassa als tres guepards i tots els dolents marxen de l'escenari amb els animals).

Escena 5.

Bruixa Bona: Que estrany, no trobo al meu gatet, ni als guepards. (Busca una mica més i desperta a la Princesa Ninja).
Princesa, princesa!

Princesa Ninja: Què passa?

Bruixa Bona: No trobo als guepards, ni al gatet.

Princesa Ninja: Com? Han desaparegut? S'han escapat? Ens els han robat?

Bruixa Bona: No sé, no hi són, anem-los a buscar!

Escena 6.

(Busquen als animals, surten del castell i troben a l'obrer).

Princesa Ninja: Obrer, que has vist als nostres animals?

Obrer: Estant per aquí, he vist a la reina i a la princesa dolentes, que seguien al lladre, que anava amb el monstre ... i sí, semblava que el monstre alguna cosa havia menjat.

Bruixa Bona i Princesa Ninja: Ai, ai, ai, que se'ns han menjat als animals.

Obrer: O potser el monstre sols duia als animals a la boca.

Bruixa bona: Ai, quin monstre més gran!

Princesa Ninja: Ens pot ajudar a buscar-los?

Bruixa Bona: Ajuda'ns si us plau, porta'ns al castell de les dolentes.

Obrer: Tranquil·les, que recullo una mica i us vinc a ajudar (Recull la obra). Pugeu al meu cotxe, anem a salvar als animals!

(Marxen d'escena).

Escena 7.

(L'escenari simula una gàbia on estan els animals i el monstre tancats)

Gatet: Miau, ens han tancat.

Guepard petit: Que se'ns volen menjar?

Guepard gran: No crec, sinó ja ens haguessin matat.

Monstre: (molt trist) Sí... i jo ja torno a estar tancat. Sempre em passa el mateix, ajudo al lladre, surto de la gàbia i quan acabo em tornen a tancar.

Guepard mitjà: Això no pot ser, ens hem d'escapar!

Gatet: Fem un pla, veniu tots aquí que no ens escoltin.

(Els animals i el monstre fan un cercle per a tramar un pla secret d'escapada).

Tots els animals i el monstre: Tenim sed, tenim sed.

(Entren la Reina i la Princesa dolentes amb el Lladre a la gàbia)

Reina Dolenta: Què dieu que teniu sed?

Lladre: Però si jo ja us he posat menjar!

(El gatet es posa a fer malabars per distraure a les dolentes).

Princesa Dolenta: Ai, mira el gatet com fa malabars!

(Les dolentes s'han quedat embadalides mirant al gatet, mentrestant els animals i el monstre s'han preparat per escapar-se i deixar-les tancades).

Guepard petit: Ara!

(Els animals i el monstre s'escapen i deixen a les dolentes tancades a la gàbia).

Reina dolenta: Ei, què heu fet, traieu-nos d'aquí!

Lladre: Deixeu-nos sortir!

Princesa Dolenta: Ens han tancat! I s'han escapat! (plora)

Escena 8:

(Entren la Princesa Ninja, la Bruixa Bona i l'Obrer al lloc on està la gàbia).

Princesa Ninja: On són els animals?

Bruixa Bona: Sí, sí, on són?

Obrer: Hem trobat la porta del carrer oberta, que se us han escapat?

Reina Dolenta: Ens han enganyat!

Lladre: I ens han deixat aquí tancades!

Princesa Dolenta: I els animals se'ns han escapat (plora).

Bruixa Bona: I ara què?

Princesa Ninja: Com els trobarem?

Reina Dolenta: Si ens deixeu sortir us podem ajudar.

Princesa Ninja: Sí home, i ens els tornareu a robar.

Lladre: No, que potser s'escapen de nou i ens tornen a tancar.

Princesa Dolenta: (eixugant-se les llàgrimes) No, que les gàbies fan molta por, jo ja no vull ser dolenta.

Reina Dolenta: Ni jo, si ens deixeu sortir us ajudarem a trobar-los.

Princesa Ninja: Ens prometeu que sereu bones i que mai més tornareu a robar?

Reina Dolenta, Princesa Dolenta i Lladre: Si, us ho prometem!

Princesa Ninja: D'acord, obriu la gàbia.

Bruixa bona: No puc, no hi ha clau.

Obrer: Tranquil·les, que porto l'eina que serveix per a tot. (L'obrer obre la porta i les dolentes surten de la gàbia).

Reina dolenta: Moltes gràcies, ara us ajudarem.

Lladre: Gràcies, quina poca gràcia que em fan les gàbies, canviaré de feina només per no tornar a estar dins d'una mai més.

Princesa Dolenta: I ara què, per on comencem a buscar?

Bruixa Bona: Jo no tinc cap conjur per cercar animals.

Princesa Ninja: Segur que són molt lluny, que aquests animals corren molt.

Obrer: Je, je, je, jo si que se un conjur per trobar-los.

Reina dolenta: Que ets mag potser?

Obrer: Sí, tinc poders màgics.

Lladre: Doncs a què esperes, busca'ls!

Obrer: On seran, on seran, cerca a aquests animals. (pausa)
Veig, un parc, amb una font molt gran. Ostres, el carrer també està en obres.

Bruixa bona: Ah, a la plaça del sortidor!

Princesa Ninja: A què esperem, anem a buscar-los!
(tots marxen).

Escena 9.

Monstre: Ai, quina gana que tinc.

Guepard Petit: Jo també tinc gana, però aquí no hi ha d'altres animals per menjar i a vosaltres no us menjaria.

Guepard gran: Aquest parc està ple de verdura, però els guepards mengem carn.

Gatet: Miau, i a mi em falta el pinso de la Bruixa Bona.

Guepard Gran: Si estiguéssim a l'Àfrica podríem menjar sense problemes.

Guepard Petit i guepard mitjà: (sospirant) Ai, Àfrica, quant et trobem a faltar!

Monstre: Doncs jo no volo, no us puc portar a l'Àfrica.

Gatet: A mi m'agradaria tornar amb la Bruixa Bona.

Monstre: Mireu, mireu qui arriba!

(Entren amb el cotxe de l'Obrer, la resta de personatges).

Bruixa Bona: Ai, el meu gatet! Com estàs?

Gatet: Miau, estem molt bé, però tenim gana!

Princesa Ninja: Ei, monstre! No et mengis als meus guepards!

Monstre: No me'ls vull menjar, que són els meus amics i jo sóc vegetarià!

Princesa Ninja: Doncs guepards, anem cap a casa!

Guepard Gran: Em sembla que no volem anar a casa teva.

Princesa Ninja: Què voleu dir?

Guepard Petit: Que voldríem anar a casa nostra, a l'Àfrica.

Guepard Gran: Amb els pocs guepards que queden només falta que estiguem fora del nostre hàbitat.

Guepard mitjà: Només queden 7000 guepards al món.

Guepard Petit: Volem anar amb la resta de guepards, un castell no és un lloc per a que hi visquin animals salvatges.

Princesa Ninja: Teniu raó, farem un viatge a l'Àfrica i us duré amb els guepards.

Lladre: Au va Monstre, anem cap al nostre cau.

Monstre: Jo tampoc vull venir per a que em tornis a tancar!

Lladre: Com que no?

Monstre: No m'agrada estar tancada, sempre em fas servir i em tanques!

Lladre: Però ara ja no faré de lladre, seràs la meva mascota!

Monstre: No vull ser mascota de ningú, que sóc una princesa encantada i transformada en monstre.

Tothom: Què?

Monstre: Fa molts anys em van encantar i transformar en monstre.

Bruixa Bona: Això té fàcil solució, però necessitaria un altre mag.

Obrer: Jo et puc ajudar.

Bruixa Bona i Obrer: A la roda, a la roda, canvia el monstre per una princesa a la moda. Treu-te la pell de monstre i converteix-te en persona!

(El **monstre**, es desfà de la pell i es converteix en una bonica princesa).

Monstre (ara princesa): Gràcies, per fi deixo de fer por!

Gatet: Miau, doncs jo tinc gana.

Princesa Ninja: I jo també. Sabeu què, us convido a sopar al meu castell.

Reina Dolenta: Gràcies, després ja viatjareu a l'Àfrica i nosaltres tornarem a les nostres cases.

Obrer: Però no tornareu a ser dolentes, oi.

Princesa Dolenta: No, mai més, a partir d'ara farem el bé.

Lladre: Jo m'hauré de buscar una feina.

Obrer: Si vols em pots fer d'ajudant.

Lladre: Gràcies, obrer mag, i m'ensenyaràs màgia?

Obrer: Clar també.

Guepard Gran: Au, anem a sopar i després tothom cap a casa.

Guepard mitjà: A menjar i cap a l'Àfrica, quina bona idea!

Guepard Petit: Sí, cap a l'Àfrica.

Bruixa Bona: Però això serà una altra aventura.

Reina dolenta: Qui sap si arribareu bé a l'Àfrica.

Fi.